

XXIII. PHẨM PHÓ CHÚC

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát nghe thuyết nghĩa thú của Bát-nhã ba-la-mật-đa, rất tin hiểu, không nghi, không ngờ, chẳng mê mờ, chẳng hoang mang, chỉ nghĩ: Lý thú như Phật đã dạy tất nhiên quyết định không điên đảo. Các Bồ-tát này quyết định sẽ ở chỗ Phật Bất Động và chỗ các Đại Bồ-tát nghe tất cả Bát-nhã ba-la-mật-đa, đối với nghĩa thú sâu xa có thể tin hiểu; tin hiểu rồi siêng năng tu phạm hạnh, sẽ được an trụ địa vị Bất thối chuyển; an trụ địa vị này rồi, mau chứng Bồ-đề.

Thiện Hiện nên biết: Nếu các Bồ-tát chỉ nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa còn được vô biên công đức lợi ích thù thắng, huống là hết lòng tin hiểu, y như lời dạy tu hành, thì các Bồ-tát này gần Nhất thiết trí, an trụ chơn như, mau chứng Bồ-đề, tuyên thuyết pháp yếu.

Khi ấy, Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Pháp lìa chơn như không thể riêng đắc, thì nói pháp nào gần Nhất thiết trí, an trụ chơn như, người nào chứng Bồ-đề, người nào thuyết pháp yếu?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Đúng như vậy! Đúng như vậy! Pháp lìa chơn như, hoàn toàn không thể đắc, thì nói những pháp nào gần Nhất thiết trí, có thể an trụ chơn như, mau chứng Bồ-đề, tuyên thuyết pháp yếu! Tự tánh chơn như còn chẳng thể đắc, huống là có pháp khác có thể tạo tác. Nhưng vì thuận theo thế tục nên nói như thế.

Trời Đế Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế lý thú sâu xa, rất khó tin hiểu. Nếu các Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tuy biết các pháp đều chẳng thể đắc, nhưng cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, muốn tuyên thuyết pháp yếu cho hữu tình là việc làm rất khó. Các chúng Bồ-tát nghe nói lời này tâm chẳng chìm đắm, không nghi, không ngờ, chẳng mê mờ, cũng chẳng hoang mang, thì việc như thế rất là hy hữu.

Bấy giờ, Thiện Hiện bảo trời Đế Thích:

- Như lời ông nói: các chúng Bồ-tát nghe nói lời này tâm chẳng chìm đắm, không nghi, không ngờ, chẳng mê mờ, cũng chẳng hoang mang, thì việc như thế rất là hy hữu.

Kiều-thi-ca! Các chúng Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, quán các pháp đều Không, hoàn toàn không sở hữu thì ai chìm, ai đắm, ai nghi, ai ngờ, ai mê mờ, ai hoang mang? Thế nên việc này chưa phải là hy hữu, nhưng vì hữu tình ngu si điên đảo, chẳng thể thông đạt các pháp đều là Không, nên câu Bồ-đề, muốn tuyên thuyết phương tiện thiện xảo cho họ thì chẳng phải là việc khó.

Trời Đế Thích thưa:

- Tôn giả Thiện Hiện! Những điều ngài nói ra đều y vào Không, thế nên những điều nói ra thường không ngăn ngại. Như có người đem mũi tên, ngựa mất bắn lên hư không, hoặc gần hoặc xa đều không ngăn ngại.

Khi ấy, trời Đế Thích bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Những gì con và tôn giả Thiện Hiện đã luận bàn là thuận với thật ngữ, pháp ngữ của Như Lai. Ngay nơi pháp tùy pháp là nói đúng chẳng?

Thế Tôn bảo trời Đế Thích:

- Những sự luận bàn của ông và Thiện Hiện đều thuận với thật ngữ, pháp ngữ của Như Lai. Ngay nơi pháp tùy pháp là luận bàn đúng. Vì sao? Kiêu-thi-ca! Vì cụ thọ Thiện Hiện có biện tài mới trình bày được rằng không có gì là chẳng nương Không. Vì sao? Vì cụ thọ Thiện Hiện quán sát thấy tất cả pháp đều hoàn toàn Không. Bát-nhã ba-la-mật-đa còn chẳng đắc, huống là có người hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề còn chẳng đắc, huống là có người chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Trí nhất thiết trí còn chẳng đắc, huống là có người chứng đắc trí nhất thiết trí. Chơn như còn chẳng đắc, huống là có người chứng đắc chơn như, thành Như Lai. Tánh Vô sanh còn chẳng đắc, huống là có người chứng đắc tánh Vô sanh. Bồ-tát còn chẳng đắc, huống là có người chứng đắc Bồ-đề Phật. Mười lực, bốn vô sở úy còn chẳng đắc, huống là có người thành tựu mười lực, bốn vô sở úy. Pháp còn chẳng đắc, huống là có người thuyết pháp!

Kiều-thi-ca! Cụ thọ Thiện Hiện đối với tất cả pháp trụ, trụ viễn ly, trụ vô sở đắc. So với hạnh trụ vi diệu của các chúng Bồ-tát đã trụ Bát-nhã ba-la-mật-đa, thì trăm phần chẳng bằng một, ngàn phần chẳng bằng một, cho đến vô số phần cũng chẳng bằng một.

Kiều-thi-ca! Vì sự an trụ hạnh trụ vi diệu Bát-nhã ba-la-mật-đa của các Bồ-tát so với sự trụ của các Bồ-tát, Thanh văn, và Độc giác khác là tối, là thắng, là tôn, là cao, là diệu, là vi diệu, là thượng, là vô thượng, chỉ trừ sự an trụ của Như Lai. Vì thế nên, này Kiều-thi-ca! Muốn là tối, là thắng, là tôn, là cao, là diệu, là vi diệu, là thượng, là vô thượng trong tất cả chúng hữu tình thì phải trụ Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Khi ấy, trong chúng có vô lượng vô số chư thiên ở cõi trời Ba mươi ba nghe pháp, hoan hỷ, đều đem hương hoa trời thượng diệu dâng lên Thế Tôn và các Bồ-tát. Sáu trăm Bí-sô đều từ chỗ ngồi đứng dậy, gồi phải quỳ sát đất, chấp tay hướng về Phật, nhờ thần lực của Phật nên trong lòng bàn tay của mỗi vị tự nhiên đầy đầy hương hoa vi diệu. Chúng Bí-sô này vui mừng hơn hở, đều đem hoa này rải lên cúng Phật. Rải cúng hoa xong, đồng phát nguyện:

- Chúng con nhờ năng lực căn lành thù thắng này, nguyện thường an trụ hạnh vi diệu của Bát-nhã ba-la-mật-đa, mau thắng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thế Tôn mỉm cười, như thường pháp của chư Phật, từ nơi miệng phóng ra các thứ hào quang xanh, vàng, đỏ, trắng, hồng, tía, bích lục, màu kim ngân, pha lê chiếu khắp vô biên quốc độ của chư Phật, trên đến Phạm Thế, dưới thấu Phong luân (thế giới thấp nhất) và dần dần trở lại xoay quanh bên phải Phật ba vòng rồi nhập vào nơi đỉnh đầu.

A-nan-đà từ tòa đứng dậy lễ Phật, chấp tay bạch:

- Bạch Thế Tôn! Do nhân nào, duyên nào mà Ngài hiện mỉm cười như thế?

Phật bảo A-nan-đà:

- Các Bí-sô này trong kiếp Tinh Dụ ở đời đương lai đều được thành Phật, đồng danh hiệu là Tấn Hoa, đầy đủ mười hiệu. Số Thanh văn Tăng tất cả đều bằng nhau, tuổi thọ của Phật cùng đồng hai mươi ngàn kiếp, tùy theo ở chỗ nào trời đều mưa hoa năm sắc, do nhân duyên này nên Ta mỉm cười. Nếu các Bồ-tát muốn được an trụ Tối thắng trụ, thì phải trụ Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu các Bồ-tát muốn được an trụ Như Lai trụ, thì phải trụ Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Khánh Hỷ nên biết! Nếu các Bồ-tát tinh tấn tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa được rớt ráo thì các Bồ-tát ấy đời trước, hoặc từ trong loài người sanh trở lại nơi này, hoặc từ trên trời Đổ-sử-đa sanh lại nhơn gian. Vì sao? Vì hai chỗ này dễ hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, chẳng phải chỗ khác vậy.

Khánh Hỷ nên biết! Như Lai hiện thấy: Nếu các Bồ-tát siêng năng tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, không đoái hoài đến thân mạng, tài sản thì nhất định được Bất thối chuyển quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Lại nữa, Khánh Hỷ! Nếu các Bồ-tát lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, biên chép Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, chỉ dạy, khuyến khích, dắt dìu, khen ngợi, chúc mừng thiện nam tử trụ Bồ-tát thừa v.v... thì các Bồ-tát ấy quá khứ từng ở chỗ vô lượng chư Phật trông các căn lành, chứ chẳng phải chỉ ở chỗ Thanh văn, Độc giác v.v....

Lại nữa, Khánh Hỷ! Nếu các Bồ-tát tu học Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng kinh, chẳng sợ, thọ trì đọc tụng, buộc niệm tư duy, hoặc pháp, hoặc nghĩa, hoặc văn, hoặc ý... đều thông suốt hoàn toàn, tùy thuận tu hành thì các Bồ-tát ấy chính là đang thấy chúng ta là Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác.

Lại nữa, Khánh Hỷ! Nếu các Bồ-tát nghe thuyết nghĩa thú Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế mà hết lòng tin hiểu, chẳng hủy báng, chẳng ngăn cản, phá hoại thì các Bồ-tát ấy đã từng cúng dường vô lượng chư Phật, ở chỗ chư Phật đã trông nhiều căn lành, cũng được vô lượng bạn lành hộ trì.

Lại nữa, Khánh Hỷ! Nếu các hữu tình có thể trông các căn lành nơi ruộng phước tối thắng của Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, tuy nhất định chứng đắc hoặc quả Thanh văn, hoặc quả Độc giác, hoặc quả Như Lai, nhưng muốn chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thì cần phải thông suốt hoàn toàn nghĩa thú sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa không ngăn ngại, tinh tấn tu hành các hạnh Bồ-tát, làm cho viên mãn.

Thế nên, Khánh Hỷ! Ta đem kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa phó chúc cho ông, ông nên chính mình thọ trì, đọc tụng cho thông suốt, chớ để quên mất.

Khánh Hỷ nên biết: Trừ kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này ra, thọ trì các pháp khác mà Ta đã thuyết. Giả sử có quên mất, tội đó còn nhẹ, nhưng đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa không thọ trì đúng, cho đến quên mất chỉ một câu, tội đó rất nặng.

Khánh Hỷ nên biết! Nếu đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho đến có thể thọ trì đúng một câu chẳng quên mất thì đạt được phước vô lượng. Còn nếu đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chẳng thọ trì đúng, cho đến quên mất, dù chỉ một câu, thì mắc tội rất nặng; còn lượng phước đồng như trước.

Thế nên, Khánh Hỷ! Ta đem kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này ân cần phó chúc cho ông, ông nên chính mình thọ trì, đọc tụng cho thông suốt, như lý tư duy, giảng thuyết, phân biệt chỉ dạy cho khắp tất cả, làm cho người thọ trì hiểu rõ rốt ráo văn nghĩa, ý thú. Vì sao? Vì nếu các Bồ-tát đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thọ trì, đọc tụng thông suốt rốt ráo, như lý tư duy và giảng thuyết, phân biệt chỉ dạy rộng rãi cho mọi người, giúp cho họ dễ hiểu, thì các Bồ-tát này chính là người thọ trì tạng pháp sâu xa của chư Phật quá khứ, vị lai, hiện tại và tuyên thuyết chỉ dạy rộng rãi cho các hữu tình.

Khánh Hỷ nên biết! Nếu các loài hữu tình phát tâm ân cần thanh tịnh, đang ở chỗ Ta muốn đem các thứ đồ cúng dường thượng diệu, cung kính cúng dường không mỗi một, thì nên đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh tấn tu hành, như lý tư duy, phân biệt giảng thuyết rộng rãi cho hữu tình, hoặc biên chép, trang nghiêm đẹp đẽ bằng các thứ, cung kính cúng dường chẳng nên rời bỏ.

Khánh Hỷ nên biết! Nếu các Bồ-tát cung kính cúng dường, tôn trọng khen ngợi Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thì chính là hiện tiền cung kính cúng dường tôn trọng, khen ngợi Ta và chư Phật mười phương ba đời.

Khánh Hỷ nên biết! Nếu các Bồ-tát nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, phát tâm ân cần thanh tịnh, cung kính, yêu mến, thì chính là phát tâm ân cần thanh tịnh, cung kính, yêu mến chư Phật quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề quá khứ, vị lai, hiện tại.

Khánh Hỷ! Nếu ông yêu mến Ta, chẳng rời xa Ta, thì cũng nên yêu mến, chẳng rời xa kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cho đến một câu cũng đừng để quên mất.

Khánh Hỷ! Ta nói nhân duyên phó chúc kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, dù trải qua một kiếp cho đến trải qua kiếp số nhiều như cát sông Hằng cũng chẳng thể hết. Nói tóm lại, như Ta đã là Đại sư của các ông thì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa nên biết cũng là Đại sư của các ông. Như chư Phật ba đời là Đại sư Vô thượng của chư thiên, nhơn, A-tổ-lạc v.v... thì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa nên biết cũng là Đại sư Vô thượng của trời, người, A-tổ-lạc v.v... trong thế gian. Các ông, thiên, nhơn, A-tổ-lạc v.v... kính trọng Ta thì cũng nên kính trọng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Thế nên Khánh Hỷ! Ta dùng vô lượng phương tiện thiện xảo phó chúc kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho ông, ông nên thọ trì, đừng để quên mất. Ta nay đem Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này ở

trước vô lượng đại chúng chư thiên, nhơn, A-tổ-lạc v.v... phó chúc cho ông, ông nên chính mình thọ trì, đừng để quên mất.

Khánh Hỷ! Nay Ta chân thật bảo ông: Có các thiện nam tử v.v... với lòng tin thanh tịnh, nếu muốn không bỏ Phật, Pháp, Tăng bảo, và chư Phật Vô thượng Bồ-đề ba đời thì nhất định chẳng nên rời bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Như thế gọi là pháp của chư Phật chúng Ta dạy bảo trao truyền các đệ tử.

Khánh Hỷ nên biết! Nếu có người nào ưa thích lắng nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa, thọ trì, đọc tụng thông suốt hoàn toàn, như lý tư duy, biên chép, giảng thuyết thì mau chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Vì sao? Vì quả vị quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật đều nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa mà phát sanh.

Thế nên, này Khánh Hỷ! Nếu các Bồ-tát muốn đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thì nên siêng năng tinh tấn tu học Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa là mẹ của các Đại Bồ-tát, có thể làm cho các Bồ-tát mau chứng Bồ-đề.

Khánh Hỷ nên biết! Nếu khi pháp của các Bồ-tát sắp diệt thì hộ trì Bát-nhã ba-la-mật-đa tức là hộ trì trí nhất thiết trí của chư Phật ba đời, cũng là hộ trì tạng pháp vô thượng của chư Phật ba đời.

Khánh Hỷ nên biết! Nếu các Bồ-tát siêng năng tu học sáu pháp Ba-la-mật-đa thì mau chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thế nên, này Khánh Hỷ! Ta đem sáu pháp Ba-la-mật-đa phó chúc cho ông, ông nên chính mình thọ trì, đừng để quên mất. Vì sao? Vì sáu pháp Ba-la-mật-đa như thế là tạng pháp vô tận của chư Phật ba đời.

Khánh Hỷ nên biết! Pháp yếu mà chư Phật Thế Tôn mười phương ba đời đã giảng thuyết đều là lưu xuất từ tạng pháp vô tận của sáu pháp Ba-la-mật-đa. Phật và đệ tử mười phương ba đời đều nương vào tạng pháp vô tận như thế tinh tấn tu học, đã chứng, đang chứng, sẽ chứng Vô thượng Bồ-đề. Đã nhập, đang nhập, sẽ nhập Vô dư Niết-bàn.

Lại nữa, Khánh Hỷ! Giả sử ông vì hạng người Thanh văn thừa nói pháp Thanh văn, do pháp này nên tất cả hữu tình ở thế giới Tam thiên đại thiên đều đắc quả A-la-hán, thì còn chưa vì Ta làm việc của đệ tử, đối với việc làm của ông, Ta chưa thật tùy hỷ. Nếu ông có thể vì người Bồ-tát thừa tuyên thuyết một câu pháp tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thì gọi là vì Ta làm việc làm của đệ tử. Ta đối với việc làm này rất tùy hỷ.

Lại nữa, Khánh Hỷ! Giả sử tất cả hữu tình ở thế giới Tam thiên đại thiên đồng một lúc chứng đắc quả A-la-hán, sự thành tựu các việc phước nghiệp như tánh bồ thí, trì giới, tu hành kia thì theo ý ông thế nào? Có nhiều không?

Khánh Hỷ thưa:

- Bạch Thế Tôn! Rất nhiều!

Phật bảo Khánh Hỷ:

- Nếu có Thanh văn có thể vì Bồ-tát tuyên thuyết pháp tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa, trải qua một ngày đêm lần lượt cho đến trải qua khoảng khảy móng tay, thì vị Thanh văn này đạt được lượng phước càng nhiều hơn trước. Vì sao? Vì vị Thanh văn này đạt được lượng phước vượt hơn tất cả các căn lành của Thanh văn, Độc giác.

Lại nữa, Khánh Hỷ! Nếu có Bồ-tát vì Thanh văn thuyết pháp Thanh văn, giả sử tất cả hữu tình ở ba ngàn đại thiên thế giới do pháp này mà tất cả đều chứng quả A-la-hán, thì theo ý ông thế nào? Bồ-tát như thế đạt được phước có nhiều không?

Khánh Hỷ đáp:

- Bạch Thế Tôn! Rất nhiều.

Phật bảo Khánh Hỷ:

- Nếu có Bồ-tát vì các hữu tình tuyên thuyết pháp tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa trải qua một ngày đêm, lần lượt cho đến trải qua khoảng khảy móng tay, Bồ-tát như thế đạt được lượng phước càng nhiều hơn trước. Vì sao? Vì pháp thí tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, vượt hơn tất cả pháp thí tương ưng với Thanh văn, Độc giác và các căn lành của hai thừa kia.

Khánh Hỷ nên biết! Nếu các Bồ-tát thành tựu nhớ nghĩ căn lành như thế, mà lại thối lui quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thì không có lẽ đó.